

Два заповіти

Це діялось кілька літ тому у Франкфурті помер один дуже багатий чоловік. Він не мав близьких родичів. Усім було цікаво: хто ж успадкує його мільйони?"

Покійний залишив два заповіти. Один потрібно було розкрити відразу після його смерті, інший - аж після похорону. В першому заповіті було написано: "Я хочу, щоб мене похоронили о четвертій годині ранку"

Це дивне бажання було виконано. Біля труни - лише п'ять чоловік у скорботі. Тоді відкрили другий заповіт.

Там було написано: "Хочу, щоб все моє майно розділили порівну між тими, хто був присутній на моєму похороні".

Цим п'ятьом правдивим друзям пощастило! їм можна позаздрити. Та, зрештою, така заздрість безпідставна.

Ми маємо ще більше щастя.

Яке?

Сходимося щонеділі з причини одного заповіту. Заповіту Ісуса, який сказав нам: "Чиніть це на мій спомин". Багато людей вважає цей заповіт дивним і

залишається в неділю вдома. Та ми знаємо, що, пам'ятаючи про вчинок любові Ісуса, отримаємо значно більше, ніж мільйон. Під час Літургії дістаємо світло і силу, які ведуть нас до вічної радості.